

असृजिशोणिते ॥ १४ ॥ विश्वरूपः कामरूपी करालवान् भीषणरूपवान् मेघवाहनेभ्योपरिस्थः ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ देवयुगेसत्ययुगे ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ नकुशलं अमर्दं ॥ २३ ॥ २४ ॥ कामयास्वरसेम ॥ २५ ॥ ब्रह्मक्षत्रयोर्तरे अन्यत्र जातं तदेवाह स्रुतं मां विद्धोति ॥ २६ ॥ २७ ॥ कथं तर्हि ब्राह्मणो भार्गवोऽस्मीति भित्थावचनं त्वयोक्तमित्यत आह पितागुरु रिति ॥ २८ ॥ २९ ॥ तस्मादि

सहृष्टमात्रोरामेण कृमिः प्राणानवास्तजन् ॥ तस्मिन्नेवास्तजिक्लिन्नस्तदद्भुतमिवाभवत् ॥ १४ ॥ ततो तस्मिन्नेदं दृश्यं विश्वरूपः करालवान् ॥ राक्षसोलोहितग्रीवः
कृष्णगोमेघवाहनः ॥ १५ ॥ सरामं प्राजलिर्भूत्वा बभार्षे पूर्णमानसः ॥ स्वस्ति ते भृगुशार्दूलगमिष्ये हं यथागतम् ॥ १६ ॥ मोक्षितो नरकादस्माद्भवतामुनिसत्त
म ॥ भद्रं तवास्तु वेदं त्वां प्रियं मे भवता कृतं ॥ १७ ॥ तमुवाच महाबाहुर्जामदग्न्यः प्रतापवान् ॥ कस्त्वं कस्माच्च नरं कं प्रतिपन्नो ब्रवीहि तत् ॥ १८ ॥ सो ब्रवीदहमासे
प्राकण्डं शोनाम महासुरः ॥ पुरा देवयुगे तात भृगोस्तुल्यवया इव ॥ १९ ॥ सोऽहं भृगोः सुदयिता भार्यामपहरं बलात् ॥ महर्षेरभिशापेन कृमिभूतोऽपतं भुवि ॥ २० ॥
अब्रवीद्विसमां क्रुद्धस्तव पूर्वपितामहः ॥ मूत्रश्लेष्माशनः पापनिरयं प्रतिपत्स्यसे ॥ २१ ॥ शापस्यातो भवेद्ब्रह्मन्नित्येवं तमथाब्रुवं ॥ भविता भार्गवाद्रामादिति
मामब्रवीद्भृगुः ॥ २२ ॥ सोऽहमेनां गतिं प्राप्सोऽयथानकुशलं तथा ॥ त्वया साधो समागम्य विमुक्तः पापयोनितः ॥ २३ ॥ एवमुक्त्वा नमस्कृत्य ययौ रामं महासुरः ॥
रामः कर्णं च सक्तो धमिदं वचनमब्रवीत् ॥ २४ ॥ अतिदुःखमिदं मूढनजातु ब्राह्मणः सहेतुः ॥ क्षत्रियस्येव ते धैर्यं कामयासत्यमुच्यतां ॥ २५ ॥ तमुवाच ततः कर्णः
शापाद्धीतः प्रसादयन् ॥ ब्रह्मक्षत्रांतरे जातं सूतं मां विद्धि भार्गव ॥ २६ ॥ राधेयः कर्ण इति मां प्रवदंति जना भुवि ॥ प्रसादं कुरु मे ब्रह्मन्स्त्रुब्धस्य भार्गव ॥ २७ ॥
पितागुरुर्न संदोहो वेदविद्याप्रदः प्रभुः ॥ अतो भार्गव इत्युक्तं मया गोत्रं तवांतिके ॥ २८ ॥ तमुवाच भृगुश्रेष्ठः सरोषः प्रदहन्निव ॥ भूमौ निपतितं दीनं वेपमानं कृतां
जलिं ॥ २९ ॥ यस्मान्मिथ्योपचरितो ह्यस्त्रलोभादिह त्वया ॥ तस्मादेतन्न ते मूढब्रह्मास्त्रं प्रतिभास्यति ॥ ३० ॥ अन्यत्र वधकालात्ते सहशेनसमीयुषः ॥ अब्राह्म
णेन हि ब्रह्मध्रुवं तिष्ठेत्कदाचन ॥ ३१ ॥ गच्छेदानीं न ते स्थानमनृतस्येह विद्यते ॥ न त्वया सह शोयुद्धे भविता क्षत्रियो भुवि ॥ ३२ ॥ एवमुक्तः सरामेण न्यायेनोप
जगाम ह ॥ दुर्योधनमुपागम्य कृतास्त्रोऽस्मोतिचाब्रवीत् ॥ ३३ ॥ इति श्रीम ० शांतिपर्वणि राजधर्मानुशासनपर्वणि कर्णस्त्रिप्रतिनिर्नाम तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥

ति हेमूढे तव वधकालादन्यत्र ब्रह्मास्त्रं प्रतिभास्यतीति न किंतु वधकाल एव न प्रतिभास्यति कालांतरे तु प्रतिभास्यत्येवैत्यर्थ इत्युत्तरेण संबन्धः ॥ ३० ॥ सदृशोऽर्जुनादौ शूरेते पुरतः स्थिते समीयुषः युध्यमानस्य समि
त्याजिसमिधु इति संपूर्वस्य इणो युद्धार्थत्वदर्शनात् ध्रुवं मरणावधिनिष्ठेद्ब्रह्मस्त्रास्त्रं ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ न्यायेनाभिबंदनादिपूर्वकं उपजगाम इष्टं देशमिति शेषः ॥ इति शांति ० रा ० नै ० भा ० तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥